

1. Emajõe parema kalda täitmine	15429	23636.54
2. Linna kruusaaugu korraldamine	7544	11131.16
3. Maanteede ja uulide planeerimine ja puhastamine	942	1272.—
4. Kivikillustiku valmistamine	2424	3272.18
5. Maanteede kraavide puhastamine	368	496.80
6. Maanteede lumest rookimine	727	981.20
7. Õmblustööd	2535	4365.64

1924./25. a. talvel teostati mitmesugused mullatööd, uulide täitmised, uute uulide planeerimised, kanalisatsiooni-võrgu laiendamine, magistraal-kraavi kaevamine Sootaga mõisas ja mitmesugused väiksemad tööd.

Tööde läbiviimiseks kulutati töölisile töötasuks Töö-hoolekandeministeriumi krediidist 10.328.780 senti ja linnavalitsuse arvel 1.260.802,50 senti.

Töö-hoolekandeministeriumi krediidist tasuti tööliste palgad ja haiguse puhul maksti $\frac{1}{2}$ päeva palk, kuna arstiabi ja töövahendite kulu jäi linna kanda.

Samal hädaabitööde-hooajal korraldas ka Tartu maavalitsus ja Riigi raudteevalitsus töid. Hooaja kestes saadeti maavalitsuse tööle 415 meest ja 61 naist ja Raudteevalitsuse käsutusse 77 meest.

Mais 1925 tegi Töö-hoolekandeministerium korralduse kõigile omavalitsusile, et nad asuksid tegema ettevalmistusi talviste tööde korraldamiseks, kusjuures pidid leidma aset ainult niisugused tööd, mille positiivne rahvamajanduslik tähtsus. Ministeriumi seisukohalt on tööpuuduse vastu võitlemine omavalitsuste otsene ülesanne.

Tööotsijad jagati nende teenistusevajamise määra ja töössevõtmise järjekorra järgi kategooriasse: I kat. kuuluvad abielumehed, kui neil alaealised lapsed toita; naised — lesed või lahutatud, kui nende toita töövõimetud vanemad, õed või vennad. II kat. abielus, kuid lasteta mehed, vallalised naised; III kat. poissmehed, neiud, kui nad saavad kõrvalist abi, ja abielunaised.

Tartus leidis hädaabitöid korraldava komisjon kõige otstarbekohasemaks ning produktiivsemaks tööks madalate uulide täitmise ja kanalisatsioonivõrgu laiendamise. Need olid liht- ja mullatööd, mis nõudsid töölisilt vähe kohanemist.

1925./26. a. talvel täideti hädaabi-töölistega Sõbra uuli alumine osa — madal turbasoo, kust isegi suvel oli hobusega läbipääs raske, — alates raudtee tammist kuni Rikka uulini, — haruraudtee tammi kõrguseks. Samuti tõsteti Rikka uuli pinda 120—150 j. sülla pikkuselt.

Nende uulide täitmiseks veeti Tamme väljalt, kuhu valmistati spordiplatsi, 50 vagonetiga mulda. Iga vagonett, mida lükkasid 4 naist ja 1 mees, tegi päevas viis vööri. Et maa oli külmanud, lõhuti seda lõhkeainetega, ja purustati raudkangidega ja -kiiludega tükkideks. Külmanud maakihilt võeti võimalikult sügavalt sulamaad. Nõnda saadi päevas umbes 20 kantsülda mulda. Sel tööl oli maa lahtiraiumisel 150 meest ja 100 naist ja mulla vedamisel 50 meest ja 200 naist, kokku ümarguselt 200 meest ja 300 naist. Meeste päevapalk oli 150 ja naistel 120 senti. Kulud seega päeva kohta — ilma töövahenditeta — 66.000 senti.

Alguses kavatseti uulide täitmismaterjal vedada rongil Pedja kruusa-august. Tolleaegsete tariifide juures oleks see maksma läinud 3000 senti kantsüld. Kuna